

อัศจรรย์ธรรมะจากวันขึ้นปีใหม่

โดย ภิกษุอานันท์ พุทธธัมโม
พุทธสถานวัดพระธาตุแสงแก้วมงคล
ต.สันโค้ง อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา

คำนำ

อัศจรรย์ธรรมะจากวันขึ้นปีใหม่ของอาณาจักรลานนาไทย ถือว่าเป็นมรดกภูมิปัญญาอันล้ำเลิศจากการมองชีวิตมองโลกด้วยสายตาวิเศษวิสุทธิ์สุดยอดที่สามารถสื่อชี้ให้เห็นสัจธรรมความจริงของชีวิตและโลกได้อย่างผสมผสานลงตัวกลมกลืน ถึงกับเป็นวัฒนธรรมที่ท้าทายต่อกาลเวลาได้อย่างโดดเด่นสง่างามอลังการสูงส่ง จนเป็นประเพณีนิยมเก่าแก่แผ่กระจายมาอย่างทรงคุณค่ายิ่งตั้งแต่ครั้งโบราณมาถึงปัจจุบัน อีกทั้งเป็นพลังพลานุภาพ จุดประกายความสว่างไสวของโลก ให้มวลมนุษยชาติได้หลุดพ้นจากหมอกม่านความมืดมนอนธการ ข้ามพ้นจากความลุ่มหลงงมงาย สู่ความมีชีวิตชีวาบริสุทธิ์สดชื่นแจ่มใสได้อย่างอัศจรรย์ จึงเป็นหน้าที่ของเราท่านจะต้องร่วมกันขยายความคิดเปิดเผยความจริงให้ปรากฏถึงเอกลักษณ์ที่เปี่ยมด้วยเนื้อหาสาระความอัศจรรย์วันขึ้นปีใหม่ของดินแดนลานนาไทย (ลานนา: เพราะเคยใช้คำนี้มาโดยตลอด) ที่ได้รังสรรค์ออกมาเป็นเรื่อง

ราวปลูกฝังปัญญาได้อย่างน่าทึ่ง จนเป็นวิถีชีวิตได้อย่างสนิทแนบเนียน อีกทั้งเป็นมนต์เสน่ห์และมีพิธีกรรมอันละเอียดหลากหลาย ในการเปิดโลกทัศน์ให้เห็นความอัศจรรย์ของวันขึ้นปีใหม่ ด้วยบรรยากาศอันผสานความเป็นหนึ่งเดียวกับความจริงที่เป็นธรรมชาติงดงามอย่างน่าภาคภูมิใจ

ดังนั้น สิ่งจำเป็นที่สุดของผู้คนสังคมในยุคนี้ คือการหวนกลับมามองโลกตามความเป็นจริง แล้วร่วมกันทะนุถนอมคุ้มครองโลกและชีวิตจิตใจ ด้วยการสำรวจตรวจสอบตนเองด้วยดวงตาดวงใจบริสุทธิ์สะอาด จนสามารถมองเห็นประโยชน์อานิสงส์และเจียระไนวันปีใหม่ให้เห็นเด่นชัดถึงความอัศจรรย์อลังการสู่การจุดประกายชีวิตใหม่ ให้สดชื่นแจ่มใส สู่ความสุขสงบร่มเย็นเป็นเป้าหมายสำคัญสุดยอดตามอารยธรรมของอาณาจักรลานนาไทยอันเรืองรองด้วยฉัพพรรณรังสีแห่งพุทธธรรมให้แผ่ไพศาล

ภิกษุอานันท์ พุทธธัมโม
กระท่อมหญ้าคาบนยอดเขาคิชฌกูฏ
พุทธสถานวัดพระธาตุแสงแก้วมงคล
วันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๖ เวลา ๑๑.๔๕ น.

อัศจรรย์ธรรมะจากวันขึ้นปีใหม่

วันนี้ก็จะพูดถึงเรื่องวันปีใหม่ เพราะว่ามีความรู้สึกถึงความเป็นอัตลักษณ์และเป็นมรดกธรรมอันล้ำค่ายิ่งที่ไม่เหมือนใคร ในเรื่องวันปีใหม่แบบลานนาของเรา ปีใหม่แบบอื่นๆ ที่เรามีความตื่นตัวตื่นใจมีความตื่นเต้นมีความกระตือรือร้น ในเรื่องของความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินเจริญใจในวันขึ้นปีใหม่ ๑ มกราคม หรือ วันตรุษจีน วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ของหลายๆ ประเทศ เขาก็จะกำหนดของเขาเองที่เราไม่อาจจะรู้ได้ทั่วถึงเพราะในแต่ละภูมิภาคของโลกนี้มันกว้างใหญ่ไพศาล แล้วแต่ว่าแต่ละเชื้อชาติเขาจะกำหนดกันอย่างไร แต่ปีใหม่ของชาวลานนาเรานี้ ก็อยากจะนำมาเน้นเพื่อเราจะได้รู้ถึงความหมายที่มันลึกซึ้ง ที่สามารถ

สื่อนำให้เข้าถึงแก่นแท้ และผสมผสานกับชีวิต กับสัจธรรมของพระพุทธศาสนาได้อย่างชนิดที่ได้ปลูกฝังเข้าไปในจิตใจจนเป็นขนบธรรมเนียมเป็นวิถีชีวิต ถึงแม้ว่าเราจะไม่รู้ความหมายแต่ท่านก็ได้ฝากไว้ให้เรานำไปขบคิดได้นำไปแก้ปัญหา ขยายความรู้ที่โบราณาจารย์เจ้าท่านผูกเอาไว้ดุจกุญแจสำคัญของชีวิต

วันปีใหม่ที่เริ่มนับตั้งแต่ วันที่ ๑๓ ที่ว่า "วันสังขารล่อง" เมื่อก่อนนี้เราก็ตื่นเต้นกับพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย เพื่อนบ้าน ว่าคืนที่ราศีมีนจะเคลื่อนย้ายไปสู่ราศีเมษถือว่าเป็นวันสังขารล่อง (จั๋งขารล่อง) ก็คือสังขารมันล่วงไปมันเป็นอนิจจัง มันไม่เที่ยงแท้ไม่แน่นอนชีวิตสังขารมันจะล่วงไป จะมีการตีระฆังจุดประทัด ยิงสีหนาทปืน เป็นสัญญาณให้คนทุกรูปทุกนามในถิ่นลานนาเรานี้หรือคนไทยที่อยู่ในส่วนไหนของประเทศ ส่วนไหนของโลกก็จะพยายามปลุกกันให้ตื่นให้ได้รู้ถึงความล่วงไปผ่าน

ไปของชีวิตสังขาร ให้ได้มาดู "ปู่จั๋งขาร ย่าจั๋งขาร ล่อง" อันนี้คือเราจะต้องยอมรับถึงภูมิปัญญา ความเฉลียวฉลาดของบรรพบุรุษบูรพาจารย์ท่าน ให้เราได้มองเห็นความจริงว่าวันปีเก่ามันล่วงไป ก้าวสู่วันปีใหม่ไม่ใช่ก้าวธรรมดาแต่เป็นการก้าว อย่างมีความหมาย ก้าวอย่างมีจุดหมายปลายทาง ก้าวย่างอย่างหนักแน่นมั่นคงด้วยสัจธรรม ให้เห็น ความจริงของชีวิตให้รู้เท่าทันความจริงของสังขาร ความจริงของโลกว่ามันเป็นของไม่เที่ยงแท้แน่นอน มีการเคลื่อนไปเปลี่ยนไป เหมือนกับทางวิทยาศาสตร์ เขาก็ยอมรับว่าความจริงของสรรพสิ่ง มันเคลื่อนไป ไม่คงที่ จึงเกิดการพัฒนาสู่วิวัฒนาการเป็นพลังงาน เอามาเป็นพลังขับเคลื่อน ถ้าหากมันเที่ยงมันก็คง ไม่ไปไหน รถมันก็ไม่เคลื่อน เครื่องบินมันก็ ไม่สามารถทะยานขึ้นสู่อากาศได้ มันก็จะหยุดอยู่ กับที่ เพราะมันไม่เที่ยง มันถึงเกิดพลังการ ขับเคลื่อนเหาะเหินเดินอากาศได้ เราถึงก้าวย่าง

ได้ ก้าวที่หนึ่ง ก้าวที่สอง ก้าวที่สามไปได้ ก้าวสู่ความเจริญรุ่งเรือง ก้าวสู่อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา นี่เป็นพลังงานทุกอณูที่มีการเกิดดับที่มันเคลื่อนไป ซึ่งจะต้องศึกษาให้รู้แจ้งเห็นจริงมันเป็นประโยชน์ทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นสัจธรรมโดยตัวมันเองตามธรรมชาติ เป็นความจริงที่ไม่มีในระบบไหนที่วันปีใหม่จะมีความหมายลึกซึ้งถึงปานนี้

พอเห็นว่าสังขารชีวิตมันไม่เที่ยงแท้แน่นอนมันแปรเปลี่ยนไปเป็นธรรมดาก็ลุล่วงมาถึงวันที่ ๑๔ เรียกว่า “วันเน่า” วันเน่าไม่ใช่วันเนา คนสมัยใหม่มาว่าเป็นวันเนาความหมายเดิมเลยผิดเป้าไปคิดว่ามันจะเน่าจะเสียจริงๆแล้วไม่ใช่ เน่าตัวนี้มันเป็นความจริงเป็นตัวสัจธรรมเรียกว่า “หยุดวิ่งตามตัณหา” หยุดที่จะเพ้อฝัน ทะเยอทะยานด้วยความโลภ ความโกรธ ความหลง ด้วยตัณหา ด้วยราคะ ด้วยโทสะ ด้วยโมหะ อย่างพระพุทธองค์ที่ท่านได้ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ ได้มองเห็นว่าชีวิต

ร่างกายสังขารนี้เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา พระองค์ก็ได้หยุด หยุดภพ หยุดชาติ ก่อนที่พระองค์ยังไม่ตรัสรู้ก็วิ่งตามตัณหาท่องเที่ยวไปในวัฏสงสารภพแล้วภพเล่า พอพระองค์ได้มองเห็นว่าชีวิตนี้เป็นของไม่เที่ยงแท้แน่นอน ยึดมั่นถือมั่นอะไรไม่ได้ นั่นหมายถึง ได้รู้จักหน้าตาอันน่าขยะแขยงของตัวตัณหา แล้วท่านก็ได้เปรียบไว้ว่าได้รู้จักกับนายช่างผู้ปลูกเรือน ผู้ปรุงแต่ง ให้ฟุ้งซ่านให้ลุ่มหลงให้มัวเมา พระพุทธองค์จึงได้รื้อถอนยอดเรือน ยอดเรือนก็คือการสร้างอัตตาตัวตนวาดฝันภาพลวง อนาคตจะให้เป็นอย่างนั้นจะให้เป็นอย่างนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอินเดียเขาจะยึดถือเรื่องอัตตามีการบำเพ็ญทรมานร่างกายตัวตนให้ได้รับการทรมานได้รับความเจ็บปวดเร่าร้อนเพื่อจะได้ไปเกิดชั้นปรมาตมันคือตัวตนที่ยิ่งใหญ่ไปอีก แต่พระพุทธองค์ทรงเห็นว่ามันไม่เที่ยงจะไปลุ่มหลงทำไม! จะไปมัวเมาทำไม! จะ

ไปวิ่งตามทำไม! วิ่งไปตามความอยากความใคร่ แม้ทุกวันนี้ที่ว่าโลกเรามีความเจริญทางเทคโนโลยี มีวิทยาการ มีวิทยาศาสตร์ มีสิ่งที่เป็นสุดยอดของวิชาในโลกก็ยังเป็นไปเพื่อกิเลส เพื่อตัณหา เพื่อส่งเสริมความโลภ ความโกรธ ความหลง ความต้องการของคนในโลก ที่มีความทะเยอทะยาน อยากได้อำนาจ มีอีโก้(Ego) ความอยากเป็นใหญ่เหนือใคร และมีการแย่งชิงลาภยศแข่งขันกันทุกระดับชั้น ซึ่งเป็นไปเพื่อความมัวเมางมงาย วนเวียนมึนงงเหมือนอยู่ท่ามกลางความมืดบอด ทำให้หาเป้าหมายที่สุดอันเป็นจุดหยุดที่สุดยอดของความสงบสุขไม่ได้

ดังมีตัวอย่างที่เป็นข่าวในสหรัฐอเมริกา เด็กที่มีไอคิวสูงมีความเฉลียวฉลาดการศึกษาเก่งทุกด้าน เจนจบรู้จนกระทั่งไอคิวจะล้ำตำรับตำราด้วยซ้ำไป ในที่สุดเด็กคนนี้มีความเก่งฉลาดมากเกินไปแต่ไม่มีคุณธรรม ไม่มีมโนธรรมเข้าไปในสมองทำให้

เกิดความก้าวร้าว ความรุนแรงเอาปืนยิงคนที่ไม่มีความผิด คนที่ไม่รู้อิโหน่อิเหน่กระทบกระทั่งกันเลยตายกันเป็นจำนวนมาก นี่แหละแสดงให้เห็นว่าวิชาการความรู้ความเฉลียวฉลาดบางทีมันก็อันตราย เหมือนกับรถถึงมันจะดี มันจะวิ่งได้ไวขนาดไหน ถ้ามันไม่มีเบรกแล้วก็อันตราย ตัวเบรกเป็นตัวจุดหยุดในเมื่อความจำเป็นที่จะต้องหยุด จะต้องชะลอจะต้องดี ถ้าไม่ดีแล้วก็จะเกิดอันตรายเสียหาย เพราะฉะนั้นวันเน่าก็คือหยุด หยุดเป็นทาสของตัณหา เป็นทาสของกิเลสอย่างกับเราเล่นซ่อนหา (ภาษาลานนาเรียกว่า เล่นลับลี้) อีกฝ่ายหนึ่งจะพยายามซ่อนตัวพยายามไม่ให้อีกฝ่ายหนึ่งเห็น หลอกล่อให้อีกฝ่ายหนึ่งค้นหาตามหา ถ้าบอกว่าเน่าแล้ว ก็คือไม่หาแล้ว เบื่อที่จะหาแล้ว เหนื่อยแล้วกับการเสาะแสวงหาก็จะออกมาเจอหน้าเจอตากัน เน่าแล้วก็คือเราจะได้มองเห็นประจักษ์แจ้งความจริงอย่างที่กล่าวมาแล้ว ที่ว่าเน่าแล้วนี้เป็น

วันที่ ๑๔ คือวันที่เราได้เผชิญกับความจริง ได้สัมผัสสัมพันธ์กับความจริงว่าชีวิตมันเป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ยึดมั่นถือมั่นอะไรไม่ได้ จึงหยุดปรุงแต่งระงับกิเลสตัณหาสู่ความนิ่ง ความสงบสำรวม สู่อิสระเสรี สู่ความว่าง สู่นิพพาน มีชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด

อย่างที่พระพุทธองค์ทำลายยอดเรือนเพราะรู้เท่าทันตัณหาเข้าถึงนิพพาน คือความดับความเย็นอันนี้เราก็ได้ชีวิตใหม่ ได้แสงสว่างของชีวิต ได้มองเห็นวิถีทางเดินของชีวิตเรียกว่า “วันพญาวัน” (คือวันยิ่งใหญ่สำคัญที่สุด) ตรงกับวันที่ ๑๕ เมษายนเป็นวันแห่งความสว่างไสวของชีวิต ธรรมดาคนเรานี้จะลุ่มหลง จะมัวเมาหมกมุ่นอยู่กับความใคร่ความอยากถึงแม้ว่าจะลืมตา ถึงแม้ว่าจะมีแสงสว่างเจิดจ้าวูบวาบอยู่บนเวทีโลกมีการร่ายรำกันออกท่าทางกันมากมาย แสดงตัวตนกันอย่างสุดเหวี่ยงอย่างกับไม่ใช่คนแต่ก็เป็นที่ลุ่มหลงมัวเมา

เป็นที่ยอมรับของคนทั้งหลายทั้งโลก อย่างกับแมลงเม่าบินเข้าหากองไฟก็มีแต่อันตราย เรียกว่าคนอยู่ในโลกแต่ไม่รู้จักโลก ไส้เดือนอยู่ในดินไม่รู้จักดิน ปลาอยู่ในน้ำไม่รู้จักน้ำ นกอยู่บนฟ้าไม่รู้จักฟ้าไม่รู้จักอากาศ คนอยู่ในโลกไม่รู้จักสัจธรรม คนเกิดเป็นคนแต่ไม่รู้จักธาตุแท้ของตัวเอง เพราะมีฝ้ามีสิ่งมาปิดบังดวงตาเรียกว่า “อวิชชา” เพราะฉะนั้นเราต้องทำลายม่านทำลายฝ้าที่ปิดบังดวงตาหันมาพิจารณาตัวเองให้มองเห็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แล้วแสงสว่างก็จะเกิดขึ้น ให้ได้มองเห็นสังขารชีวิตว่าเป็นของไม่เที่ยงผู้นั้นชื่อว่าเห็นทางแห่งพระนิพพาน ผู้เห็นชีวิตว่าเป็นทุกข์ ไม่น่าลุ่มหลง ไม่น่ายึดถือ ไม่น่าเข้าไปผูกมัดผูกพัน หลุดพ้นจากพันธนาการใดๆ ผู้นั้นชื่อว่าเห็นทางแห่งพระนิพพาน ผู้เห็นว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงไร้แก่นสารไร้ตัวตนเป็นอนัตตา เป็นสุญญตา ผู้นั้นชื่อว่าเห็นทางแห่งพระนิพพาน

ทางแห่งพระนิพพานคือเห็นแสงสว่างของชีวิต เพราะทำให้ชีวิตเราได้พบกับความสุขความสงบ ความร่มเย็น เรียกว่า “วันพญาวัน” นี้แหละคือ ความหมายที่ลึกซึ้งคือความหมายที่ไม่อาจจะเอา อะไรมาเปรียบเทียบกับวันปีใหม่ของชาวลานนานี้ เรียกว่าวันที่เรามีชีวิตใหม่กันจริงๆ สัมผัสของใหม่ ที่ดีมีคุณค่า เราได้รู้เห็นชีวิตตามความเป็นจริงแล้ว เราก็จะได้มีสติปัญญา ประกอบการทำบุญสุนทร ทานรักษาศีลเจริญจิตแผ่เมตตาภาวนา การ ประกอบคุณงามความดีฟังเทศน์ฟังธรรม มีการ ขนทรายเข้าวัด ขนทรายเข้าวัดก็มีความหมายว่า เราไม่ประมาทแม้ว่าทรายจะเม็ดเล็กเม็ดน้อยถ้า เรานำมาคนละกอบคนละกำมากองรวมกันในข่วง แก้วอาราม(ลานวัด)ในกำมือแต่ละผู้คนในแต่ละ ครอบครัวมันก็จะเป็นกองทรายที่กองใหญ่เป็น เจดีย์ทรายขึ้นมาได้ อันนี้ก็แสดงให้เห็นถึงการมอง เห็นคุณค่าของสิ่งเล็กๆ น้อยๆ นำมาให้เป็น

ประโยชน์ อย่างกับคนที่ฉลาดเอาขี้วัวใบไม้แห้งนำมาหมักเป็นปุ๋ยชีวภาพนำมาใส่ต้นไม้ ใส่พืชพันธุ์ธัญญาหารที่เราปลูกฝังมันก็จะเกิดประโยชน์มหาศาล อันนี้แหละของเล็กน้อยแต่เราไม่มองข้ามคุณงามความดีเมื่อมีโอกาสเราจะต้องขยันทำการเก็บเกี่ยวถักทอชีวิตของเราให้งดงาม

การปักช่อปักธงบนเจดีย์ทรายก็แสดงให้เห็นความโดดเด่นของผู้ที่มีคุณงามความดีมีจิตใจอันงดงามเป็นผู้ที่โดดเด่นในสังคม มีความโดดเด่นในหมู่คณะมีความภาคภูมิใจในชีวิต และจะมีการแห่ไม้ค้ำสะหลีในช่วงปีใหม่ ค้ำไม้สะหลีคือค้ำต้นโพธิ์หมายความว่าเราจะต้องช่วยกันค้ำชูบวรพุทธศาสนาทั้งภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ต้องช่วยกันค้ำชูบวรพุทธศาสนา เรื่องทำนองเดียวกันนี้ที่ได้พบเห็นในประเทศจีนเห็นถ้ำแม่ชีขึ้นไปสูงมากบางคนที่กำลังไม่พอก็จะต้องหามกัน ขึ้นไปสูงแล้วก็จะมีถ้ำ มีน้ำตก มีบรรยากาศเห็นความงดงาม

ของขุนเขาธรรมชาติ บนยอดดอยสูงมีท่าน้ำใหญ่ มีเรือและในถ้ำนั้นเขาก็จะมีไม้ค้ำเล็กๆ แต่ละคนที่ขึ้นไปทั้งเด็กคนหนุ่ม คนเฒ่าคนแก่ ก็จะนำไม้ค้ำเข้าไปสานรวมเป็นศิลปะธรรมชาติ อันนี้ก็เป็นปริศนาชี้ให้เห็นว่าเราจะต้องอยู่ด้วยกันแบบร่วมกันคนละไม้คนละมือ ช่วยกันค้ำชูชีวิตของกันและกันช่วยกันเกื้อกูลสงเคราะห์อนุเคราะห์กัน ไม้อันเดียวมันจะตั้งไม่ได้มันจะต้องมีหลายๆ อันมาผสมผสานมาก่ายมาไขว้กันมันถึงจะค้ำยันกันได้ เราอยู่คนเดียวในโลกไม่ได้ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน อย่าไปคิดว่าเราดี เราแน่ เราวิเศษคนเดียวไม่ได้ มันจะต้องอิงอาศัยซึ่งกันและกันนี้แหละคือความงดงามของชีวิต ความงดงามของวัฒนธรรม

ความงดงามของพระพุทธศาสนาในอารยธรรมของลานนา และในช่วงของเทศกาลปีใหม่ก็จะมีการทำน้ำขมิ้นส้มป่อยข้าวตอกดอกไม้ธูปเทียนมาขอขมาสู่มาคารวะพระพุทธรูป

ต้นศรีมหาโพธิ์ ไปสรงน้ำพระสงฆ์องค์เจ้า ไปรดน้ำดำหัวพ่อแม่ครูบาอาจารย์ผู้เฒ่าผู้แก่เพื่อขอขมาลาโทษ ขอศีล ขอพร อันนี้ก็เป็นอารยธรรมอันสูงส่ง ไม่มีในโลกที่ไหนจะมีปีใหม่อย่างดินแดนลานนาเรา เพราะว่าคนเราอยู่ร่วมกันย่อมมีการกระทบกระทั่ง มีการประมาทพลั้งพลาดในบางครั้งบางโอกาสจะด้วยเจตนาหรือไม่เจตนา ความก้าวร้าวรุนแรง ที่มันเผลอเกิดความฉุนเฉียวเกรี้ยวกราด หรือมันเป็นด้วยเหตุแห่งกรรมเวรวิบากหรือเหตุใดก็แล้วแต่ เราก็มาขอขมากรรมกราบไหว้และก็ขอโทษแล้วก็ให้อโหสิกรรม ให้อภัยซึ่งกันและกัน จะต้องไม่คอยจ้องจับผิดใคร จะต้องไม่ทำลายทำร้าย ไม่ก่อกรรมจองเวรใครๆ อันนี้แหละเป็นอารยธรรมที่สูงส่งเป็นมรดกอันล้ำเลิศอย่างยิ่ง ในวันปีใหม่ของทางอาณาจักรลานนาไทยที่มีความลึกซึ้งมีความหมายสำคัญ มีความประทับจิตประทับใจและจะมีการสาดน้ำรดน้ำให้กัน

ซึ่งมีความหมายว่าการแบ่งปันน้ำจิตน้ำใจให้ความร่มเย็น ให้ความชุ่มฉ่ำ ให้ความสุขแก่กันและกัน ไม่ถือเนื้อ ไม่ถือตัวปั้นปึ่งกัน ทั้งหนุ่มสาวรู้จัก ไม่รู้จักจะรดน้ำกัน ไม่มีความโกรธ ไม่มีความเกลียด มีแต่ความสุขอิ่มเอิบเบิกบาน สังคมในดินแดนลานนาไทยเรา คนลานนา (จะเรียกตัวเองเป็น ไต) อยู่ในพม่าก็ดี อยู่ในจีนก็ดี อยู่ในอินเดียก็ดี อยู่ในส่วนไหนของโลกก็จะมีพิธีกรรม พิธีการแบบนี้ในช่วงปีใหม่

ปีใหม่จริงๆ แล้ว มันตรงกับวิถีวิวัฒนาการของธรรมชาติที่สุด เพราะในช่วงก่อนหน้านั้นใบไม้มันจะร่วงเพราะมันแล้ง ต้นไม้ ต้นหญ้าที่มันแห้งมันเฉาจะต้องสลัดใบ เพราะว่าฝืนอยู่ไปมันก็จะตาย เพราะมันร้อนมันแห้งแล้งมันจะสลัดใบเหมือนจะตายทั้งป่า มีแต่กิ่งแต่ก้าน พืชที่มันอยู่ในดินที่เป็นหัว เป็นเผือก เป็นมันก็จะทิ้งเครือทิ้งเถาฝังตัวอยู่ในดิน แม้กระทั่งปูหอยกบเขียดก็จะฝังตัวอยู่ในดิน

เรียกว่าอยู่ในช่วงจำศีลหยุดนิ่งสงบอดทนอดน้ำและอาหารผสมกลมกลืนกับธรรมชาติอย่างอัศจรรย์ยิ่ง พอถึงเวลาช่วงของปีใหม่ ฟ้าฝนโปรยปรายลงมาเรียกว่า พายุลมฝนปีใหม่ บางปีก็เป็นพายุพัดแรงมากถึงกับพัดหลังคาบ้านเรือนเสียหาย จะมีพายุลูกเห็บตกลงมาเป็นภัยธรรมชาติทั้งทำลายและท้าทาย ทั้งเกิดความร่มเย็นในผืนแผ่นดิน สัตว์ที่จำศีลอยู่มันก็จะออกจากหลุมออกจากรู มาโลดเต้นออกมาหากินส่งเสียงร้องระงมด้วยความอิ่มเอิบ เบิกบาน ต้นไม้ก็จะผลิดอกผลิใบงอกงาม คนเราก็มีความแช่มชื่นรื่นเริง ดีใจที่ฝนตกลงมาสู่แผ่นดินที่เราจะได้เพาะปลูกพืชพันธุ์ ธัญญาหาร จะได้ทำมาหากินตามวัฏจักรที่จะต้องทำการ ทำงาน เพื่อให้มีปัจจัยสี่ และสิ่งสำคัญอีกคือในปีใหม่ ก็จะมีการ “เทศนาธรรมปีใหม่” ในวันที่ ๑๕ ของเดือนเมษายน

การเทศน์ธรรมปีใหม่นี้ความหมายมันก็ลึกซึ้ง

ท่านได้ผูกเป็นปัญหาปริศนาธรรมขึ้นมา ตั้งเป็นบุคลาธิษฐานเรื่อง "ธรรมะปาละ กับพระพรหม" จะถามตอบปริศนาปัญหาธรรมกัน ซึ่งตามหลักของศาสนาพราหมณ์ ก็ถือว่าพระพรหมเป็นเจ้าผู้สร้างโลก พระพรหมเป็นผู้ลิขิตชีวิต ลิขิตโลก พอพระพุทธศาสนาเกิดขึ้นมาพระพุทธองค์ถือ "จิต" ของเราเป็นบ่อเกิดของทุกสิ่งทุกอย่างมาจากจิต เช่น จะดีจะชั่ว เป็นบุญเป็นบาป จะทำดีจะทำชั่ว อยู่ที่จิต จะลงนรกจะขึ้นสวรรค์ก็อยู่ที่จิตใจ อันนี้ต่างจากของฮินดู ของศาสนาพราหมณ์ พอพระพุทธศาสนาเกิดขึ้น ท่านจะเปรียบเทียบให้เห็นถึงว่า พระพรหมถามปัญหากับธรรมปาละ ธรรมปาละก็คือตัวจิต พระพรหมถามปัญหา ๓ ประการแก่ธรรมปาละโดยการตกลงกำหนดเวลา ๗ วัน ถ้าธรรมปาละตอบได้พระพรหมก็จะต้องถูกตัดเศียร หัวจะต้องขาด แต่ถ้าธรรมปาละตอบไม่ได้ ธรรมปาละก็จะต้องโดนตัดหัว จะต้องตายในวัน

นั้น ซึ่งมันก็เป็นปริศนา ให้เราได้รู้ว่าคนเราถ้ารู้จักชีวิตจิตใจ รู้จักการดำรงชีวิตเราก็จะต้องเอาตัวรอด ถ้าเราไม่รู้จักชีวิต ไม่รู้จักการดำรงชีวิต เราก็คิดสั้นคิดฆ่าตัวตาย มีจิตวิปลาส เป็นโรคประสาท เป็นโรคจิต เป็นโรคภัยไข้เจ็บต่างๆนานา

พระพรหมก็คือตัวปัญหาชีวิตที่เป็นโจทย์บทพิสูจน์การท้าทายพลังความสามารถที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้ถามปัญหากับธรรมปาละว่า ตอนเช้าสะหรี (ราศี) อยู่ที่ไหน? ตอนกลางวันสะหรีอยู่ที่ไหน? ตอนค่ำสะหรีอยู่ที่ไหน? ธรรมปาละก็คือตัวจิต ตัวชีวิตของเรานี้ คิดหาทางออกของปัญหา ก็ออกเดินทางไปเพื่อเสาะแสวงหาทางออกทางพ้นทุกข์ที่ดีที่สุด จนกระทั่งเจอต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง ต้นไม้ในที่นี้สูงยืนต้นตระหง่านก็หมายถึงร่างกายของเราท่านทั้งหลาย ตัวธรรมปาละก็คือจิตใจ ไปเจอต้นไม้ใหญ่ต้นนั้น ก็มีนกอินทรี ๒ ตัวเกาะอยู่บนต้นไม้ เห็นธรรมปาละเดินมาแต่ไกลก็รู้แล้วว่า

ธรรมปาละเดินแบบคิดหนักถึงเรื่องที่จะแก้ปัญหาชีวิต พอเห็นธรรมปาละเดินมา นกตัวผู้ก็บอกนกตัวเมียว่า "วันนี้เราไม่ต้องไปหากินอะไรแล้ว วันนี้เหยื่อมาหาเราถึงที่นี้แล้ว ถ้าธรรมปาละตอบปัญหาของพระพรหมไม่ได้ต้องตายแน่ๆละ!" (หมายถึงผู้ลุ่มหลงติดเหยื่อของโลก ก็ตกเป็นธาตุเป็นเหยื่อของตัณหา ก็เหมือนถูกนกอินทรีจิกกินเป็นอาหารและต้องตาย) ธรรมปาละเดินมาเหนื่อยก็ไปพักใต้ร่มไม้ใหญ่ เลยได้ยินเสียงนกอินทรี ๒ ตัว คุยกันด้วยจิตได้ยินได้รู้การสนทนากันว่าปัญหามันเป็นอย่างไรที่ธรรมปาละกำลังคิดอย่างลึกซึ้งนั้น

ปัญหามี ๓ ประการ ที่พระพรหมถามธรรมปาละว่า ตอนเช้าสะหรีอยู่ที่ไหน? ตอนกลางวันสะหรีอยู่ที่ไหน? ตอนกลางคืนสะหรีอยู่ที่ไหน? แล้วความจริงมันอยู่ที่ไหนแน่ นกตัวเมียถามนกตัวผู้ ก็คุยกันตามประสาของนกอินทรี "อินทรีย์"

ตัวนี้ท่านก็เปรียบเทียบถึงภายในร่างกายตัวเรานี้มี อินทรีก็คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ นี้คือนกอินทรีตัวผู้ นกอินทรีตัวเมียคือ รูป รส กลิ่นเสียง สัมผัส ธรรมารมณ์นั้นเอง ล้วนแต่มีความหมายทั้งนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงนิยายปรัมปรา คนไม่รู้เท่าทัน ไม่รู้ถึงปัญหา ไม่รู้ถึงปริศนาก็คิดว่าเป็นเรื่องไร้สาระ ความจริงแล้วเป็นเรื่องของปัญหาชีวิต เป็นเรื่องที่เราจะต้องนำมาขบคิดให้ได้ ก็เลยถามว่าตอนเช้าสะหรีอยู่ที่ไหน? สะหรีตอนเช้าอยู่ที่หน้า ตอนกลางวันอยู่ที่อก ตอนกลางคืนอยู่ที่เท้า ธรรมปาละได้ยินนกอินทรีคุยกันหมายถึงคิดได้ตีปัญหาแตก ก็เลยโล่งใจแจ่มแจ้งมองเห็นความจริงของชีวิต หมายความว่าขบคิดจนแก้ปัญหาได้ ถึงวันที่กำหนดคือ ๗ วันพอดี พระพรหมก็มาถามว่าตอบได้หรือยัง? ธรรมปาละก็บอกหาคำตอบได้แล้วไม่มีปัญหา (No Problem) แล้ว ตอนเช้าอยู่ที่ไหน? ตอนเช้าอยู่ที่หน้า คือตอนเช้าตื่นนอน

คนเราจะต้องล้างหน้า ตอนกลางวันอยู่ที่อก ตอนกลางวันมันร้อนก็ต้องเอาน้ำลูบอก ตอนกลางคืนก่อนนอนจะต้องล้างเท้า สะหรีอยู่ที่เท้า

แต่ความหมายจริงๆ นั้น หมายความว่าที่หน้าก็คือ เราจะต้องมีดวงตามีดวงธรรม เราจะต้องคิดมองให้เห็นความจริงของชีวิต สะหรีก็คือต้องให้เกิดสติ เกิดปัญญาด้วยสัมมาทิฐิคือความเห็นชอบ มองเห็นวิถีทางที่จะก้าวเดินไปสู่ทางสายกลางที่เรียกว่าราศีอยู่ที่หน้าคือการมี “สัมมาทิฐิ” สัมมาทิฐิก็จะรวมพลอยู่ที่อริยสัจ ๔ อริยมรรค ๘ อยู่ในนั้นหมดเรียกว่า มีสัมมาทิฐิแล้วก็จะสามารถรู้ได้ทุกสิ่งทุกอย่าง ในเมื่อเรารู้ประจักษ์แจ้งเช่นนี้จึงเรียกว่าได้ดวงตาเห็นธรรมมันจะปรับระบบประสาทสัมผัสการรับรู้ว่าชีวิตสังขาร ร่างกายมันเป็นทุกข์ มันมีสมุทัย เป็นตัวก่อเกิดเหตุแห่งปัญหาความทุกข์ อีกทั้งทุกสรรพสิ่งจะต้องดับสู่นิโรธเป็นธรรมดา และมีอริยมรรค ทางเดินแห่ง

ชีวิต มีสัมมาทิฐิมองเห็นความจริงแล้วน้อมนำมาสู่จิตใจ แล้วนำมาพินิจพิจารณาเอามาประกอบกับญาณ กับวิปัสสนาญาณมากลั่นกรองด้วยจิตใจ ให้ถ่องแท้รอบคอบจนประจักษ์แจ้งซาบซึ้งประทับใจเป็นความสว่างไสวโชติช่วงชัชวาลในดวงใจดุจแสงสว่างยามกลางวัน จนถึงที่สุดแล้วคือจะต้องก้าวดำเนิน ตอนกลางคืนคือความสุขสงบดำเนินทุกก้าวย่าง เจริญรอยตามองค์แห่งอริยมรรค เอาชีวิตรอดได้สู่ผล สู่พระนิพพาน พระพรหมก็เลยตาย หมายความว่า พอพระพุทธเจ้าเกิดขึ้น ศาสนาพราหมณ์ก็หมดรัศมี ไม่สามารถหลอกใครได้ต่อไปอีกว่า พระพรหมผู้เป็นเจ้าสร้างโลก พระพรหมผู้กำหนดชะตาชีวิต จริงๆ แล้วมันไม่ใช่มันขึ้นอยู่ที่การกระทำ อยู่ที่การประพฤติปฏิบัติ อันนี้คือความหมายของคำว่าปีใหม่ในดินแดนลานนาเรานี้มันมีความลึกซึ้งเข้าถึงรากเหง้าถึงจิตวิญญาณและเป็นอารยธรรมที่สูงส่ง ไม่ใช่

เรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องแค่เพียงที่จะหาความสนุกสนานนำพาให้เกิดความลุ่มหลง ความลวงของกิเลสตัณหาไม่ใช่ ..เราจะต้องมีสติ มีปัญญาเราจะต้องใช้ชีวิตของเราให้ก่อเกิดคุณค่า ทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับชีวิต ทำชีวิตของเราให้เกิดความสงบความร่มเย็น และมีแสงสว่างของชีวิต โลกนี้ก็จะสว่างไสว เรียกว่า “วันพญาวัน วันปากปี วันปากเดือน” หมายความว่าเราจะอยู่ในระบบสุริยคติจันทรคติ หรืออะไรก็แล้วแต่จะอยู่ในอิริยาบถไหนทั้งกลางวัน กลางคืน ทุกทิวาราตรีทุกก้าวย่างของชีวิต มันก็จะทำให้เราได้รับแสงสว่าง ไปไหนก็ไม่หลง แต่ถ้าเราไปที่ไหนท่ามกลางความมืดมันก็จะตกหลุมตกร่องหรือเข้าไปในป่ารกป่าพง หลงทิศหลงทาง แต่ถ้ามีแสงสว่าง มีไฟฟ้าส่องทางเราก็ไม่หลงทาง เหมือนรถยนต์ที่ไม่มีไฟหน้าและไฟหลัง มันก็อันตราย จิตก็เช่นกันหากไม่มีแสงสว่างแห่งปัญญานำทางเราก็จะเกิดการกระทบกระทั่งกัน

ไม่รู้จักเรา ไม่รู้จักเขา ไม่รู้จักบาปบุญคุณโทษ ไม่รู้จักสิ่งที่เป็นประโยชน์ สิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ก็จะทำการอันเป็นบาป อันเป็นอกุศล ก็เพราะว่ามันหลงอยู่ในทางแห่งความมืดมนอนธการ ทำผิดกฎหมายทำผิดศีลธรรม เดือดร้อนเสียหายแก่ตัวเอง เสียเวลา เสียโอกาส เสียชื่อเสียง เสียความเป็นอิสรภาพ ต้องถูกนำไปขึ้นโรงขึ้นศาลก็มีปัญหาเสียเวล่ำเวลา บางทีก็ติดคุกติดตะรางบางทีต้องโดนตัดสินประหาร หรือเกิดศึกสงครามกลียุคต่อสู้กันเป็นสงคราม ไม่รู้ว่าผิดถูก ทั้งๆ ที่ทุกคนก็รักตัวกลัวตาย แต่คนเราในเมื่อขี้ผงเข้าตามือวิชชาเข้าไปปิดบังดวงตาแล้ว มันไม่รู้อะไรสักอย่าง มันจะฆ่ากันอย่างเดียว ไม่ว่าจะรู้จักไม่รู้จักก็ฆ่ากันได้ ฆ่ากันทั้งผู้หญิงผู้ชาย ทั้งเด็กเล็กเด็กน้อย ผู้เฒ่าผู้แก่ล้างผลาญล้างเผ่าพันธุ์

อันนี้แหละทั้งๆ ที่มีแสงสว่างของพระอาทิตย์มีแสงสว่างจากไฟฟ้า แต่มองไม่เห็นสัจธรรมความ

จริงเรียกว่ามีอวิชชาเข้ามาปิดบังดวงตา เพราะฉะนั้นวันปีใหม่นี้เราจะต้องมีชีวิตใหม่มีความคิดที่ใหม่ มีสติปัญญาที่สว่างไสว รู้ว่าวันสังขารล่อง รู้ว่าวันเน่า รู้ว่าวันพญาวัน มีการตอบปัญหาของพระพรหม สะหรีก็คือ ความมีราศี ความดีความวิเศษ อยู่ในตัวเองมีคุณวิเศษ เมื่อคนเรามีคุณวิเศษแล้วก็จะสามารถรักษาตนให้พ้นอันตรายได้ พระพรหมก็ต้องตาย พระพรหมก็ต้องหมดอำนาจ หรือมารที่จะมาผจญมาทำร้ายทำลาย เราจะหมดโอกาส หมดอำนาจ พบกับแสงสว่างที่เกิดขึ้นในใจ ความมืดมันก็หายไป ผู้ที่มีบารมี ผู้ที่มีการประพฤติการปฏิบัติดี ก็จะอยู่เหนืออารมณ์ เหนือความโลภ ความโกรธ ความหลงก็จะรักษาตนให้สงบเสงี่ยม สำรวมทั้งกาย ทั้งวาจา ทั้งจิตใจ กิริยามารยาทสุขุมงดงามผ่องใสน่าเคารพเลื่อมใส มีแต่ความสุข ความสงบ ความร่มเย็นนี่คือประโยชน์อานิสงส์ของวันปีใหม่ ที่ผสมผสานสัจธรรม กับพระพุทธ

ศาสนาก็จะเกิดคุณค่าอันมหาศาลมีชีวิตความเป็นอยู่ก็จะดี พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า ผู้ที่มีจิตฝึกฝนอบรมมาดีแล้วควรแก่การงาน เราจะคิดอะไรก็จะดี ทำอะไรออกมาก็จะดี มันจะมีพลังงาน มันจะมีสิ่งบันดลบันดาลเกิดขึ้นอย่างชนิดที่เรียกว่าเป็นความมหัศจรรย์ของชีวิต มหัศจรรย์ของจิต อำนาจของจิตมันจะยิ่งใหญ่ทำให้มีชีวิตชีวาผิวพรรณผ่องใส

ขอให้เราท่านทั้งหลาย ให้เข้าใจได้รู้ถึงเรื่องความงดงามของพลังชีวิต ไม่ใช่เป็นเรื่องของพิธีรีตองแบบลมๆ แล้งๆ หาสาระไม่ได้ จริงๆ แล้วมันล้วนแต่มีความหมายทั้งนั้น เป็นเรื่องที่ดีวิเศษเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดคุณวิเศษขึ้นในชีวิตในสังคมให้เราได้อยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็นเป็นสุข ให้เรามีคุณค่ามีประโยชน์เรียกว่า เป็นเนื้อนาบุญของชาวโลก จะอยู่ที่ไหนก็จะเป็นที่ร่มเย็นทั้งตัวเอง ทั้งผู้อื่นได้มาพึ่งได้มาพักพิง ได้มาอยู่ใกล้ เหมือนกับได้มาอยู่

ใต้ร่มไม้ใหญ่มันเย็นสบาย ตรงกันข้ามกับเราอยู่ในตัวตึก มันจะร้อน ร้อนจนเหงื่อไหลโชก ความร้อนจากตึกปูนซีเมนต์นี้มันจะร้อน แต่พอเราอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ความเย็นความชุ่มชื่นจากต้นไม้ที่มันซึมซับนี่มาจากความชุ่มฉ่ำของบรรยากาศทำให้เราได้รับความสุขความสัมผัสจากธรรมชาติอย่างแท้จริง อันนี้แหละขอให้เราท่านทั้งหลายได้เข้าใจและให้เราได้ประพฤติปฏิบัติตามก็ได้พบกับความจริงพบกับสัจธรรมมันเป็นหลักธรรมชาติ แม้กระทั่งต้นไม้ ปู ปลา กบ เขียด กุ้ง หอย มันก็มีธรรมชาติของเขาต้องถือศีล ต้องสลัดใบ (สลัดใบก็คือต้องปล่อยวาง) ต้องรู้จักการปล่อยวาง ไม่ถือมึงถือกู มันก็ไม่ลำบากเดือดเนื้อร้อนใจอันตรายอะไรเกิดขึ้นถ้าเราสลัดความถือเนื้อถือตัว เมื่อไม่มีความสำคัญตัวเราก็อยู่สบาย ปล่อยวางไม่ถือเขาไม่ถือเรา เราก็จะอยู่รอดปลอดภัยแล้วเราก็จะได้รับความสุข ความสงบ ความร่มเย็น รักษามิตรภาพ

ไมตรีต่อกันและกัน รักษาความเป็นเพื่อนร่วมพรหมจรรย์ เพื่อนร่วมโลกด้วยมีจิตที่เมตตากรุณาอ่อนโยน ถ้าเป็นคนที่แข็งกระด้างเราเรียกว่า "เหมือนกับคนตาย" และคนที่สุภาพนอบน้อมอ่อนโยนเป็นสัญลักษณ์ของความมีชีวิตชีวา มีการพูดจาที่สุภาพอ่อนโยนถ่อมตัวก็เป็นลักษณะของผู้ที่มีชีวิตชีวา มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมีปิยวาจาจะต้องมีกิริยามารยาทที่งดงาม มีจิตใจที่อิ่มเอิบเบิกบาน มีความสุข รักษาจิตใจมีความสดชื่นด้วยบรรยากาศบริสุทธิ์ สูดแต่ความสะอาดบริสุทธิ์เข้าปอดเข้าไปในลมหายใจเข้าไปในจิตวิญญาณรับเอาสิ่งที่ดีที่ละเอียดเข้าไปในชีวิตจิตใจ ตรงกันข้ามกับอารมณ์ที่มันขุ่นข้องอารมณ์ที่มันเป็นบาปอกุศลเรียกว่า "จิตใจดำมัวหมองตกต่ำ" จะรับอารมณ์ที่มันรุนแรงฉุนเฉียวใส่ไปในลมหายใจเข้าไปในชีวิตมันก็เป็นอารมณ์ เป็นความรู้สึกที่หยาบ การกระทำก็จะออกมาหยาบ กิริยา

มารยาทก็จะออกมาหยาบ มันจะไม่น่าดู ไม่น่าเข้าใกล้เหมือนกับต้นไม้ที่เป็นพิษ เข้าไปใกล้ชิดมันก็จะเกิดคันเป็นอันตราย เข้าไปกินมันก็จะทำให้ได้รับอันตรายถึงตายได้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องทำตัวเราเองมีสาระมีประโยชน์เหมือนกับธรรมะปาละ เหมือนกับความหมายของวันปีใหม่ ขอให้ท่านทั้งหลายได้นำไปพินิจพิจารณาซึมซาบผ่านเข้าไปในโสตประสาท ในจิตวิญญาณและให้ดำเนินเจริญรอยตามบรรพบุรุษบูรพาจารย์เราจะได้รับประโยชน์จากวันปีใหม่ ชีวิตเราก็จะเจริญงอกงามและก้าวหน้า ความสงบความร่มเย็นความผาสุกทั้งแก่ตัวเอง สังคม ชาวโลกโดยถ้วนทั่วโดยไม่มีประมาณ

ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย บุญบารมีของบูรพาจารย์เจ้าที่ได้สรรสร้างระบบการของวันปีใหม่มาอย่างชนิดที่ผสมผสานธรรมชาติกับสัจธรรม กลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกับชีวิตก่อเกิด

คุณค่าอันมหาศาลเป็นสิ่งที่เราท่านทั้งหลายจะต้องได้สืบสานและทำการเผยแพร่ความรู้เรื่องวันปีใหม่แบบอาณาจักรลานนาที่กล่าวมาแล้ว ให้เป็นองค์ความรู้ที่เปี่ยมด้วยอัตลักษณ์โดดเด่นถึงความล้ำค่ายิ่งสำหรับทุกชีวิต จะได้พบกุญแจไขสู่ปริศนาธรรมสู่สติปัญญาอันลึกซึ้ง อันเป็นมรดกสุดยอดสู่เป้าหมาย เป็นวัตรปฏิบัติเพื่ออนุชนรุ่นหลังต่อไปจะได้รู้เห็น ถึงความถูกต้องตามกฎแห่งธรรมชาติสู่ครรลองครองธรรม แล้วก็จะดำเนินชีวิตทุกก้าวย่างอย่างมีความรู้ มีสติปัญญามีลมหายใจที่มีแต่ความสุขสงบร่มเย็นอย่างอัศจรรย์ยิ่งเหลือประมาณด้วยกันถ้วนทั่วจงทุกท่านทุกคนเทอญ...

แสดงธรรมในวันเสาร์ที่ ๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๖
เวลา ๒๑.๓๐ น.
ในพระวิหารพุทธบาทแก้วดอกบัวขาว
วัดพระธาตุแสงแก้วมงคล

วิธีชำระล้างกรรม

กรรมใดๆ จะเป็นกรรมก็ขึ้นอยู่ที่เจตนา
ถ้าปราศจากเจตนาก็ไม่ถือว่าเป็นกรรม
และกรรมเวรจะถูกชำระล้างได้
ด้วยการให้อโหสิกรรม
อโหสิกรรมจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยปัจจัยอันมี
ความอดทน อดโทษ
และความมีน้ำใจเมตตาปรานี

พิธีดำหัวของชาวลานนา
เพื่อสูมาคารวะพ่อแม่ ผู้อาวุโส และขอพรปีใหม่

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ นันทพันธ์พริ้นติ้ง เชียงใหม่
โทรศัพท์ ๐๕๓-๘๐๔๙๐๘-๙ โทรสาร ๐๕๓-๘๐๔๙๕๘
www.nuntapun.com